

La Clota

Begues

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: La Clota
Emplaçament A 1km al nord de les Agulles
Alçada: 411

Coordenades:

Latitud: 41.31609
Longitud: 1.93846
UTM Est (X): 411150
UTM Nord (Y): 4574390

Classificació

Número de fitxa 08020 - 50
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XIV
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Tot el conjunt és un despoblat en ruïnes.
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cadastral: 08020A00500004
Autoria de la fitxa Xavier Esteve
Data de registre de la fitxa: dv., 26/06/2009 - 02:00

Descripció

Conjunt d'edificacions, avui en ruïnes, que des de la Baixa Edat Mitjana i fins a principis del segle XX (veure apartat "Història"), conformà un veïnat del municipi de Begues. A la vista de les ruïnes que hi resten, el conjunt de la Clota estava format per la Casa Gran, les cases dels masovers Cal Baster i Ca l'Agustí, i les construccions destinades a corrals, pallisses, corts, galliners i porxos. Estava organitzada com una petita fortalesa, amb les construccions formant un recinte, de manera que les entrades donaven a un barri tancat per una paret alta que tenia l'entrada per l'est i una porta petita emmarcada amb pedra a l'oest. Actualment es conserven panys de murs de més de 5 metres d'alçada amb alguns contraforts destacables per les seves dimensions. L'aparell constructiu dels murs és de blocs irregulars de pedra lligats amb morter de calç i sorra, conservant-se també tapial en alguns punts. Tot el conjunt té una extensió aproximada d'una hectàrea.

Observacions:

Al text refós de la normativa urbanística del PGOU (desembre de 2007), només apareix la cisterna i pous de la Clota, però no el conjunt en si.

Història

La primera vegada que tenim constància del mas de la Clota és en el capbreu (declaració de béns) de 1390-96 fet a la Baronia d'Eramprunyà, deu anys després que s'hi haguessin establert nous pagesos per contracte d'establiment amb Jaume March II, senyor d'Eramprunyà, com a conseqüència de la pesta que devastava la població i que afectà a nou masos entre els quals s'incloïa la Clota. En aquest capbreu, on apareix anomenat Bernat Clota, s'especifica que és un dels masos que no han canviat de nom, per tant significa que ja existia anteriorment. Segons el mateix capbreu, la Clota estava situada a l'est del puig de la Desfeta i que llinda al nord amb el Coll de Ça Palosa i a l'oest amb el Mas Fontanelles. Tornem a trobar la Clota en el capbreu de 1595, essent el seu propietari A. Petit. Encara que probablement hagués canviat d'amos, continuava mantenint el mateix nom. Al segle XVII, entre els anys 1610 i 1620, vivien a la Clota la vídua Petita, el seu fill Jaume Petit, la dona d'aquest i el seu fill Joan. De la informació extreta podem dir que a més hi havia anys on s'hi afegien de 3 fins a 21 persones més a la masia.

Durant el segle XVIII trobem que varies dones de la Clota van tenir càrrecs d'administradores de la Confraria de Nostra Senyora dels Dolors, com una tal Maria Petit que entra com a administradora de la Confraria el 1728. A finals del segle XVIII, al cadastre de 1767, consta que a la Clota hi vivien tres xarmataires amb les seves famílies, un total de 17 persones. A partir de 1789, coincidint amb una època de guerra i crisi, només hi trobem 5 o 6 persones que hi vivien. Més tard la Clota seguirà sent habitada fins a la primera meitat del segle XX.

Bibliografia

AAVV (2000): "Ruta Mas Traval - Les Agulles - La Clota" dins L'EIXARMADA. Butlletí del Centre d'Estudis Beguetans. Núm. 6, juliol-setembre, p. 12.

